

Народився 14 червня 1931 р. у с. Корчин Сколівського району на Львівщині.

У 1954 р. після закінчення ЛПІ Р. М. Сенів протягом року працював у Туркменістані, де пройшов шлях від бурильника до інженера дільниці. Як спеціаліст у сфері буріння в складних умовах, обійняв посаду інженера-технолога з бурових розчинів, наступного року — начальника виробничо-технічного відділу КРБ № 1 тресту «Туркменбурнефть», а пізніше — головного інженера КРБ № 3.

У 1958 р. Роман Миколайович став інженером Рудківської дільниці Стрийської КРБ тресту «Львівнафтогазрозвідка», в 1960 р. призначений головним інженером новоствореної Самбірської КРБ, а через три роки — директором Калуської КРБ.

У 1968 р. він очолив трест «Кримморнафтогазрозвідка». Під керівництвом Р. М. Сеніва організація вперше почала освоювати сучасні морські технології для геологічного вивчення шельфових зон. Роман Миколайович організував окремий відділ морських робіт, ініціював розробку заходів із дотримання підвищених екологічних вимог під час проведення бурових робіт на морі, проектування та будівництва берегових баз, придбання морських суден спеціального призначення, спорудження першої морської платформи для буріння розвідувальних свердловин в Азово-Чорноморському басейні.

У 1972 р. на структурі Голіцина була пробурена і випробувана свердловина № 1. Р. М. Сенів провів реорганізацію тресту та створив перше в системі Мінгеології СРСР виробниче об'єднання з розвідки морських родовищ нафти і газу — «Кримморгеологія», де виконував обов'язки генерального директора, пізніше — головного інженера. Зробив великий внесок у формування сучасного морського підприємства з розвідки та видобування вуглеводнів в українському секторі Чорного і Азовського морів. Згодом на території шельфу було

Сенів Роман Миколайович

Гірничий інженер, фахівець у галузі буріння свердловин, управлінець

відкрито низку родовищ із великими покладами нафти і газу, які успішно експлуатуються й нині.

З 1973 р. він обіймав посади головного технолога, головного інженера тресту «Львівнафтогазрозвідка», а після його реорганізації і створення об'єднання «Західургеологія» — заступника директора з буріння. З 1980 р. очолював сектор технологічного обладнання для цементування свердловин в УкрНДГРІ. Протягом 1982–1984 рр. був керівником ВО «Тюменьбургаз», потім — заступником генерального директора ВО «Західургеологія» із робіт у Західному Сибіру. В 1988 р. він став начальником Української нафтогазорозвідувальної експедиції ВО «Західургеологія». Протягом 1991–1995 рр. працював на посаді провідного інженера ВТВ ВО «Тюменьбургаз», тимчасово виконуючи обов'язки заступника директора підприємства.

Нагороджений орденом РФ «За заслуги перед Отечеством» II ст.

Помер 4 жовтня 1997 р.

Народився 20 вересня 1941 р. у с. Вербовацького району на Тернопільщині. У 1962 р. із відзнакою закінчив нафтовий факультет ЛПІ та розпочав трудову діяльність на посаді інженера інституту «УкрНДІпроект» (пізніше — УкрНДІПНВ, нині — АТ «Український нафтогазовий інститут»). Пройшов шлях від інженера до директора установи.

У 1967 р. Леонід Михайлович захистив кандидатську дисертацію у ВНДІнафта (м. Москва).

Упродовж 1969–1971 рр. працював в Алжирі на посаді головного інженера групи радянських спеціалістів нафтової і газової промисловості при Міністерстві промисловості й енергетики Алжиру.

Після повернення в інститут Л. М. Середницького призначили керівником сектору розробки нафтових родовищ Дніпровсько-Донецької западини, а через чотири роки він очолив організовану на базі сектору лабораторію. З 1976 р. був керівником групи спеціалістів галузі в Алжирі.

У 1979 р. Леонід Михайлович став завідувачем лабораторії проектування нових методів підвищення нафтовіддачі УкрНДІПНВ, а в 1983 р. — завідувачем відділу нафтовіддачі.

У 1993 р. Л. М. Середницького призначили директором наукового відділення — заступником директора інституту з наукової роботи. В цьому ж році він очолив інститут. Через рік установка стала АТ «УкрНГІ», а Леонід Михайлович — першим головою правління товариства.

З 1995 р. учений працював в АТ «Укрнафта», де обіймав посаду заступника начальника технологічного відділу з розробки нафтових і газових родовищ, пізніше — начальника управління геологорозвідувальних робіт та розробки родовищ нафти і газу. З 1999 р. був заступником начальника управління, заступником начальника департаменту — начальником відділу

Середницький Леонід Михайлович

Кандидат технічних наук, академік УНГА, фахівець у сфері розробки родовищ нафти і газу

технології розробки родовищ департаменту з видобування газу і нафти у НАК «Нафтогаз України». З 2000 р. і до виходу на пенсію протягом десяти років працював заступником директора департаменту з видобування газу та нафти.

Леонід Михайлович — автор і співавтор понад 70 опублікованих наукових робіт та винаходів. Був заступником керівника проекту Національної програми «Нафта і газ України до 2010 року», учасником розробки законів України «Про нафту і газ» та «Про рентні платежі за нафту і газ».

Протягом 1992–2007 рр. Леонід Середницький входив до Центральної комісії з розробки нафтових і газових родовищ України, брав участь у діяльності робочої групи з газу ЄЕК ООН. Є віце-президентом УНГА, членом редколегії журналу «Нафтова і газова промисловість». Л. М. Середницький — заслужений працівник промисловості України, почесний нафтовик, почесний розвідник надр України. Нагороджений орденом «Знак Пошани», медаллю ім. В. І. Лучицького тощо.